

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De tertia Oblatione in Missa, nempe Christi Domini 95

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Tertiò Sacramenta vel omnino non distribuunt, vel non integra, contra legem Domini, Apostolorum, & antiquarum Ecclesiarum, id quod luce meridiana clarius est. Quamobrem negari non potest, homines istos omnes ordinationes leges & obseruationes Catholice Ecclesie Christi, Apostolorum, & ipsius Domini penitus transgressos esse & antiquasse.

Nihilominus tamen audent in rebus non necessariis, nostròque tempore nullam ad ædificationem vim habentibus, veterum consuetudines & obseruationes tam seriò obuiere. Quamobrem id verò? Fucum prestigiasque querunt, quibus horrendas abominationes suas, omniàque Christianorum dogmatum & obseruationum peruersionem tegant, simulque sinistram de Christiane Reformationis proposito suspicionem generent. Hactenus de memoria defunctorum: pergamus ad reliqua.

De tertio sacrificio Missæ.

C A P. X C V.

Tertium sacrificium Missæ volunt Aduersarij esse Christum Dominum nostrum, corpus & sanguinem eius. Quod ipsum fiat quando Ecclesia Christum Dominum, & eius verum corpus verumque sanguinem Deo Patri cum gratiarum actione & oratione attenta pro suis & totius mundi peccatis proponit seu repræsentat. Atribuunt etiam Ecclesie hoc sacrificium, videlicet quod tota congregatio, quæ officium istud administrat, sacrificium illud offerat per sacerdotem. Pro confirmatione adducunt quædam dicta Patrum, præsertim D. Augustini in Psal. 75. qui scribit Christum quotidie pro nobis offerri, si credamus & commemoremus quia venerit ad nos, & quid nobis donauerit. Verum non dicit, Quod Patri, sed quod nobis offeratur, hoc est, ad fruendum proponatur & tradatur, qui semel in ara crucis pro nobis immolatus est.

Responsio Ecclesiarum Christi.

Superius dictum est, de vocabulis Offerendi, quibus vsi sunt veteres: quem locum Christianus lector primum inspiciat. Deinde vt ad presentem articulum respondeatur, verum est, in S. Cœna præter oblationem panis & vini: item gratiarum actionis & orationis oportere etiã esse Christum Dominum nostrum verum corpus & sanguinem eius, vnicam victimam pro peccatis nostris, & redemptionem in vitam æternam. Quomodo autem hæc victima & cui in S. Cœna offerri debeat, nõ mediocri explicacione opus habet; Dominus simpliciter dicit, *Accipite, comedite, hoc est corpus meum, quod pro vobis traditur. Accipite bibite, hic est sanguis noui Testamenti, qui pro vobis & multis effunditur, in remissione peccatorum.*

torum.

torum: Hoc facite in mei commemorationem. Quam commemorationem D. Paulus exponit esse, quod ibi mors Domini annunciari debeat, quemadmodum etiam incarnatio eius & resurrectio. Et 1. Cor. 10. inquit, Panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est, &c. Calix benedictionis communicatio est sanguinis Christi.

In istis verbis spiritus S. substantiam Celebrationis S. Cœnæ perfectè & absolutè nobis præscripsit, vna cum omnibus quæ in sacro hoc officio cum & de corpore ac sanguine Christi, victima salutis nostræ agere debemus. Quæ omnia nihil aliud sunt quàm præter doctrinam, gratiarum, actionem & orationem pro omnibus hominibus ac beneficiis Dei, sacramenta conficere & consecrare, atque ad sumendum fruendumque distribuere: beneficia Christi Seruatoris nostri celebrare, ipsi Redemptori nostro Patrique per ipsum pro omnibus beneficiis gratias agere. Hoc est quod S. Patres appellarunt, Offerre Christum, atque idcirco dixerunt, Oblationem istam nihil aliud esse quàm memoriæ victimæ Christi celebrationem, vt in citatis paulò antè Patrum dictis demonstratum est. Vnde & D. Cyprianus scripsit, *Passionem Christi esse nostrum sacrificium.* Et D. Augustinus, *quod sit sacrificium eius sacrificij quod in cruce realiter oblatum & præstitum, & antea in sacrificiis veterum significatum sit ac representatum.* August. contra Faustum lib. 20. cap. 21.

In hac oblatione Christi nulla est propositio vel representatio Domini nostri Iesu Christi, per quam Deo Patri proponatur, & representetur, præter id quod ibi summas illi gratias agere debemus, quod tantum erga nos amorem declarauit, vt vnigenitum Filium suum in mortem, cumque eo nobis omnia donarit: deinde etiam deuota mente ipsum orare, vt fidem in dilectum Filium suum nobis augere, & propter eum omnia peccata remittere, ac in perpetuum misericors esse velit. At hæc non est propositio vel representatio Filij Dei qua ipsum Patri iustamus vel representemus: sed multò magis receptio ipsius Domini nostri, qui nobis inibi à Patre ministerio S. officij, vna cum sacrosancto Euangelio & sacramentis proponitur, ac representatur. Nobis enim ibi offertur, vt D. Augustinus rectè dicit, non Patri, hoc est, nobis ad percipiendum & manducandum exhibetur.

Verum quidem est S. Patres quoque dicere, vt antè commemoratum est, Dominum in S. Cœna offerri Patri, propterea quòd vniuersa hæc actio S. Cœnæ Deo Patri in honorem peragi, gratiæ illi agi: ipse denique in nomine dilecti Filij sui inuocari debet. Non autem quod nos Patri Filium suum proponamus, quem tamen ipse nobis per sacrum Euangelium suum, & sacramenta Spiritumque sanctum proponit: sicut etiam *ad dexteram suam ipsum exaltauit, & aduocatum mediatorumque pro nobis constituit, ubi iugiter pro nobis interpellat.* Roman. 8. 1. Corinth. 2. Heb. 7.

Quapropter omnis pia oblatio Christi, quæ ab Ecclesia per ministros suos in S. Cœna fieri debet, aut potest, in eo consistit, vt ministri totius Ecclesiæ Dei nomine ibi fidelibus Christum Dominum & mortem eius, & quicquid propter salutem nostram pertulit, fecit, & impe-

trauit, prædicent, & annuncient, sacrosancta sacramenta conficiant, consecrent, & distribuunt: Patri per Dominum nostrum Iesum Christum pro omnibus beneficiis in nos collatis ac promissis gratias agant, vnà cum oratione pro augmento fidei & salute omnium hominum: in qua vera commemoratio Domini, & oblationis eius factæ in cruce rectè celebratur.

Notabiles confessiones veritatis in hoc negotio, quas Aduersarij in hoc articulo faciunt, iis autem reipsa & opere penitus contrarium agunt.

CAP. XCVI.

OT A hoc loco, Christianè Lector, duas insignes confessiones Euangelicæ veritatis, quas Aduersarij in hoc articulo faciunt, easque postea cum celebratione missarum confer, & videbis eam propriæ ipsorum confessioni penitus & ex diametro repugnare.

Primum fatentur totum hoc sacrificium in S. Cœna esse opus ac ministerium totius Ecclesiæ Christi: & sacerdotem debere ibi omnia nomine totius Ecclesiæ loqui & agere.

Quod verissimum est. At in Missis faciendis omnia apud eos hoc modo dicuntur & aguntur, vt Ecclesia Christi nihil eorum percipiat, aut commune habeat non solum contra ordinationem & obseruationem veteris Christianæ Ecclesiæ, sed etiam apertum verbum Dei.

Secundò fatentur longè ab omnibus Christianis id esse debere, quod Christus Dominus & sacrosancta eius victima oblata in cruce, cum sacrificio Missæ Patri proponatur, vel ei acceptum reddatur: aut quod huic sacrificio meritum, remissio peccatorum debeat ascribi. Christum Dominum enim esse perpetuò ad dexteram Patris, & hostiam suam ipsi Patri proponere, quæ etiam Patri per se accepta, & sola beneplacita sit, remissionemque peccatorum omnibus electis Dei abundanter promeruerit & impetrauerit: quod meritum quilibet sibi ipsi per propriam fidem in Christum Dominum nostrum applicare debeat, iuxta id quod scriptum est Act. 10. *quod remissionem peccatorum accipiant, qui in eum credunt.*

Hæc omnia fatentur Aduersarij admodum piè ac Christianè, quantum quidem ad verba attinet: cæterum res ipsa in faciendis prædicandis & extollendis eorum Missis omnino huic confessioni repugnat. Homines enim ad talem fidem propriamque Missæ applicationem, ne verbo quidem excitantur aut edocentur: in eo verò quod extra dictam confessionem publicè ab illis dicitur & prædicatur, nempe quod

Sacerdos.